

AZ ELŐREHÍVÁS, A BŰNÖSÖK IMÁJA

- Süveges Imre -

Előrehívás

Az evangélizálás gyakorlati része az előrehívás. Az előrehívás lényege, hogy reakciót váltson ki Isten Igéje az emberekből és ebből a reakcióból hit jöjjön létre, a hitből cselekedetek legyenek, hogy Isten elkezdjen működni, munkálkodni az életükben.

Igehirdetés → Hit → Reakció → Cselekedetek

Beszéltünk már az evangélista szolgálatának három fontos mentalitásáról. **A halász-, a harcos- és a győztes mentalitásról.** Az előrehívásnál különösen fontos a halászmentalitás. Nem kocahalászok vagyunk, hanem lételemünk a halászat. Ami rajtunk áll, azt tegyük meg.

Az előrehívás egy intim dolog, ezért az előrehívást meg kell tanulni. Ha a szolgálattelvő bizonytalan, akkor az a bizonytalanság lerombolja hitüket. Határozott legyen az előrehívás. Merjük kihívni az embereket. Gondoljuk végig, hogy mit akarunk mondani, mert az biztonságot ad és gyakorlottan tudunk mozogni.

Az előrehívásnál nem lehet sablonokban gondolkodni.

Érzékelni kell a helyzetet, a közeget, a társaság összetételét és az alapján építsük fel az előrehívást. A Szent Szellem segít bennünket ebben az érzékenységben, vezet bennünket. Meg kell tanulnunk együttműködni a Szent Szellemmel.

Az előrehívással kapcsolatban a következő gyakorlati dolgokra szeretném a figyelmet felhívni. Többféle dolgot tehetünk. Lehetőleg az embereket **állítsuk fel.** Az ülő és bámuló közönségből nem mernek előremenni. Az előrehívást fokozatosan alkalmazzuk. Amikor fölállítjuk az embereket, akkor azzal mindenki megmozdul és egy bizonyos szinten már mindenki lépett egyet.

Az előrehívásnál **bátorítsuk** az embereket, de ezt a bátorítást ne húzzuk el, ne legyen több 5-10 percnél.

A bátorítás után kérjük őket, hogy jelezzék **kézfelemeléssel** a szándékukat. A kézfelemelés után még bátorítsuk tovább az embereket, és újra kérjük, hogy kézfelemeléssel jelezzenek. Ezt lehet ismételni néhányszor, amíg meg nem győződünk arról, hogy nincs több jelentkező.

Ha csak egy-két ember emeli fel a kezét, akkor nem mindig hívjuk előre az embereket, hanem a gyülekezet lelkigondozóit küldjük oda és elmondatunk mindenkivel egy közös imát, hogy az is elmondhassa, aki a helyén maradt és nem jelentkezett, de szívesen elmondaná. A gyakorlatban azonban általában a jelentkezés után **előrehívjuk** az embereket. Az előrehíváshoz egy újabb bátorítás szükséges. Ilyenkor a lelkigondozókat fel lehet kérni arra, hogy ők maguk is jöjjenek ki velük. Ezzel elindul egy mozgás, és bátrabbá válnak az emberek. A taps is bátorítja és biztatja az embereket.

A bűnösök imáját együtt, közösen mondjuk el, mert ez is bátorítólag hat azok felé, akik még ezt nem tették meg. Ezután személyesen kell őket lelkigondozni, fel kell írni adataikat, és meg kell hívni őket egy utógondozói alkalomra (pl. Alfa).

Ha előadást tartunk valamilyen témában, az előrehívás nem feltétlenül előnyös, inkább az alkalom végén lehetőséget kell adni arra, hogy aki szeretne imát kérni vagy kérdése van, az előadás végén jöjjön oda személyesen.

Ha egy evangélizációs alkalmon a közönségben sok a hívő, akkor, hogy egy kicsit őket is megmozgassuk, megkérdezhetjük először azt, hogy kik azok, akik már megtértek és megtapasztalták azt, amiről beszéltünk.

Ekkor körülnézhetünk az embereken, hogy ők a bizonyosságai annak, hogy ez működik. Egy ilyen közegben az emberek sokkal könnyebben kimozdulnak, mert mindenki aktív, mindenki csinál valamit.

Van egy olyan variáció is, amikor érzem, hogy lennének megtértek, de nagyon nagy a bátortalanság. Ezért, ha vannak hívők, akkor lehet őket bátorítani arra, hogy kérdezze meg a mellette lévőt, hogy megtért e már, lenne e kedve előremenni azért, hogy imádkozzanak érte. Persze arra vigyázzunk, hogy ne manipuláljuk az embereket, ne akarjunk rájuk erőtteni olyat, ami nem érett meg a szívükben, mert azok úgy sem fognak működni.

A célunk az, hogy akiben érett ez a döntés, az ne menjen haza a Jézussal való találkozás nélkül.

Sokszor az igehirdetés alatt Isten ereje rászáll az emberekre, ezért mondhatjuk azt, hogy ha tudod azt, hogy Isten ereje megérintett, akkor dönts Jézus mellett.

Amikor véget ér az alkalom, akkor jó meghagyni annak a lehetőségét, hogy a felmerülő **kérdésekre válaszoljunk**. A kérdések nem a hitetlenség jelei. A kérdések sokszor akadályok, de ha válaszolunk rá, akkor megnyílik az út arra, hogy befogadják Jézus Krisztust a szívükbe. Gondold át, hogy mit akarsz, és utána lépj ki a színpadra, mert ha nincs gyakorlatod, akkor beleveszel és elmész rossz irányba. Nem szégyen jegyzetet sem használni, ha ezzel biztosabbá válik az igehirdetésed. Bizonytalan kürtzengésre senki sem indul el.

Bűnösök imája

Alapvetően három dolgot kell tartalmaznia:

1. *Hitvallás,*
2. *Megvallás,*
3. *Bűnvallás.*

Az imádkozásba azért fontos belevezetni az embereket, mert fontos, hogy az emberek a saját szájukkal vallják meg a hitüket. Ennek komoly szellemi jelentősége van. Ezt hallják a mennyei régiókban, hallja az ördög is és hallják az emberek is.

- A **hitvallásban** ki kell mondani, hogy hisz Istenben, hisz Jézus Krisztusban, hisz abban, hogy Ő az Úr és a Megváltó.
- A **bűnvallásban** el kell ismernie azt, hogy bűnös és igényli a bűnbocsánatot.
- **Megvallásnál** különösen azt hangsúlyozzuk, hogy Jézus jöjjön be az életébe, hogy legyen az Ur benne. Az imát hálaadással kell befejezni.

Utógondozásra figyeljünk oda. Az evangélizáció után jön még csak a munka nagy része, mert a megtért embereknek gondozásra van szükségük. A csecsemő számára is az a legnagyobb veszély, ha egyedül hagyják. Az újjászületés csodáját Isten végzi a Szent Szellem által, de a többi a mi dolgunk, a mi felelősségünk. Sokszor olyan dolgokat várunk Istentől, ami a mi dolgunk. A legtöbb gyülekezetben sajnos nincs utógondozás, hanem beálltak a fenntartásra és nem növekednek. A gyülekezetnek a növekedésre kell beállni.

Az újonnan megtérteknek folyamatos szellemi táplálékra van szükségük. Fontos a kapcsolattartás és a folyamatos gondozás.

Nálunk a jól bevált gyakorlat az, hogy először egy utógondozói „Alfa” kurzuson vesznek részt a megtértek, majd csatlakoznak a házicsoporthoz és ezzel egyidejűleg részt vesznek egy tanítványképző bibliaiskolában, ami egy 3x3 hónapos rendszer, alapozó, középhaladó majd haladó szinten.

A gyülekezetnek késznek kell lenni az új emberek befogadására. Az újonnan megtérteknek a szellemi táplálékon kívül szükségük van még új **kapcsolatokra** is. Ha ezt nem kapják meg, akkor visszamennek a világba. Segíteni kell nekik a gyülekezetben való beilleszkedésben, üdvözölni kell őket, beszélgetést kell kezdeményezni velük.

Ha a megtért mellett nem áll keresztény, akkor segíteni kell őt azzal, hogy meglátogatjuk, így meglátjuk az őt körülvevő környezetet és a felmerülő szükségéit. Vegyük észre az alkalmas és alkalmatlan időket. Imádkozzunk és böjtöljünk az újonnan megtértekért.

Az utógondozáson vigyük át őket bűnvalláson és szabaduláson, imádkozzunk a Szent Szellemmel való betöltekezésért.